

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja

Tožeča stranka na drugem mestu zatrjuje, da ji je bila kršena temeljna pravica do enakega obravnavanja v smislu prepovedi samovolje, saj ji je bilo kot ekološki mlekarji preprečeno proizvajati in prodajati ekološki jogurt z ekološkimi steviol glikozidi, medtem ko je njenim konkurentom, ki ponujajo jogurt iz konvencionalnega kmetijstva, dovoljena uporaba steviol glikozidov. Uporaba ekoloških steviol glikozidov kot aditivov za živila je na podlagi člena 19(2)(b) Uredbe (ES) št. 834/2007 ⁽³⁾ prepovedana, zato se sme pri proizvodnji uporabljati le aditive za živila, ki so odobreni za ekološke proizvode. Trdi, da ta odobritev ni določena niti v členu 27(1)(a) Uredbe (ES) št. 889/2008 ⁽⁴⁾ niti s sprejemom na pozitivni seznam iz Priloge VIII, oddelek A, k tej uredbi. Komisija je zato z odobritvijo steviol glikozidov le kot dodatkov k živilom nezakonito posegla v trg v korist ponudnikov konvencionalnih proizvodov, s čimer je ovirala konkurenco.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načela varstva lastnine in svobode opravljanja trgovske dejavnosti

Tretjič, tožeča stranka se sklicuje na kršitev njene temeljne pravice do varstva lastnine in njene svobode opravljanja trgovske dejavnosti.

4. Četrti tožbeni razlog: pomanjkljiva obrazložitev

Tožeča stranka trdi, da je Uredba št. 1131/2011 poleg tega nezadostno obrazložena, ker v uvodnih izjavah ni navedeno, zakaj se steviol glikozidi, ki so namenjeni izključno dajanju okusa, slajenju in dajanju kisle note okusu, obravnavajo kot aditivi za živila.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 1131/2011 z dne 11. novembra 2011 o spremembi Priloge II k Uredbi (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s steviol glikozidi (UL L 295, str. 205).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aditivih za živila (UL L 354, str. 16).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 (UL L 189, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 889/2008 z dne 5. septembra 2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov glede ekološke pridelave, označevanja in nadzora (UL L 250, str. 1).

Tožba, vložena 16. januarja 2012 – Hagenmeyer in Hahn proti Komisiji

(Zadeva T-17/12)

(2012/C 89/44)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeči stranki: Moritz Hagenmeyer (Hamburg, Nemčija) in Andreas Hahn (Hannover, Nemčija) (zastopnik: T. Teufer, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka predlaga, naj se

— del Uredbe Komisije (EU) št. 1170/2011 z dne 16. novembra 2011 o zavrnitvi odobritve nekaterih zdravstvenih trditvev na živilih, ki se nanašajo na zmanjšanje tveganja za nastanek bolezni (UL L 299, str. 1), ki se nanaša predlagano trditev tožeče stranke „Redno uživanje velikih količin vode lahko zmanjša tveganje za dehidracijo in sočasno poslabšanje zmogljivosti“, razglasi za ničen;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V skladu z Uredbo (ES) Nr. 1924/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih ⁽¹⁾ so prepovedane zdravstvene trditve na živilih, če jih ne odobri Komisija na podlagi navedene uredbe in niso uvrščene na seznam dopustnih trditvev.

Ta tožba je vložena zoper Uredbo Komisije (EU) št. 1170/2011 z dne 16. novembra 2011 o zavrnitvi odobritve nekaterih zdravstvenih trditvev na živilih, ki se nanašajo na zmanjšanje tveganja za nastanek bolezni ⁽²⁾, ker je bila z njo zavrnjena uvrstitev za odobritev predlagane trditve, glede zmanjšanja tveganja za nastanek bolezni, na seznam dopustnih trditvev: „Redno uživanje velikih količin vode lahko zmanjša tveganje za dehidracijo in sočasno poslabšanje zmogljivosti“.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Nepotrebnost navedbe „faktor tveganja“

Tožeča stranka najprej očita, da je tožena stranka navedbo „faktor tveganja“ za vlogo za odobritev razglasila za obvezno, čeprav taka obveznost ni razvidna iz Uredbe št. 1924/2006.

2. Drugi tožbeni razlog: neupoštevanje dejanske navedbe „faktor tveganja“ v vlogi za odobritev

Tožeča stranka v zvezi s tem očita, da je tožena stranka spregledala, da je tožeča stranka v njenih predlogih sprememb besedila za predlagano zdravstveno trditev dejansko navedla „faktor tveganja“.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti

Tožeča stranka dalje trdi, da je Uredba št. 1170/2011 v celoti nesorazmerna.

4. Četrty tožbeni razlog: pomanjkanje zadostne pravne podlage

Izpodbijana uredba poleg tega po mnenju tožeče stranke nima zadostne pravne podlage, ker temelji na določbah člena 17 v povezavi s členom 14(1)(a) in členom 10(1) Uredbe št. 1924/2006, ki so po njenem mnenju v nasprotju s pravom Unije in zlasti z načelom sorazmernosti.

5. Peti tožbeni razlog: nedopusten instrument sprejemanja normativnih pravnih aktov

Tožeča stranka petič zatrjuje, da je tožena stranka kršila bistvena postopkovna pravila, ker je namesto odločbe, predvidene v Uredbi št. 1924/2006, sprejela uredbo.

6. Šesti tožbeni razlog: kršitev delitve pristojnosti

Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da tožena stranka ni upoštevala delitve pristojnosti, določene v Uredbi št. 1924/2006, med toženo stranko, Evropsko agencijo za varnost hrane in Zveznim uradom za varstvo potrošnikov in varnost hrane.

7. Sedmi tožbeni razlog: nepravočasno sprejetje odločbe

Tožeča stranka poleg tega očita, da niso bili upoštevani časovni okviri za nadaljnjo obravnavo vloge za odobritev, za sprejetje znatveno utemeljenega mnenja in za sprejetje odločbe o odobritvi iz uredbe št. 1924/2006.

8. Osmi tožbeni razlog: pomanjkljivo upoštevanje vlog

Dalje tožeča stranka navaja, da so bila kršena bistvena postopkovna pravila, ker ob sprejetju odločbe o odobritvi ni bil upoštevan bistveni del vloge tožeče stranke in zainteresirane tretje osebe, vezane na postopek.

9. Deveti tožbeni razlog: pomanjkljiva obrazložitev

Tožeča stranka končno navaja, da tožena stranka ni zadostno ravnala v skladu z njeno obveznostjo obrazložitve iz člena 296(2) PDEU.

(¹) Uredba (ES) št. 1924/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih (UL L 404, str. 9).

(²) Uredba Komisije (EU) št. 1170/2011 z dne 16. novembra 2011 o zavrnitvi odobritve nekaterih zdravstvenih trditev na živilih, ki se nanašajo na zmanjšanje tveganja za nastanek bolezni (UL L 299, str. 1).

Tožba, vložena 17. januarja 2012 – Alfacam in drugi proti Parlamentu

(Zadeva T-21/12)

(2012/C 89/45)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Alfacam (Lint, Belgija), Via Storia (Schiltigheim, Francija); DB Video Productions (Aartselaar, Belgija), IEC (Rennes, Francija) in European Broadcast Partners (EUBROPA) (Aartselaar) (zastopnik: B. Pierart, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

— za nično razglasi odločbo Evropskega parlamenta z dne 18. novembra 2011, s katero je bilo belgijski delniški družbi WATCH TV S.A. oddano javno naročilo EP/DGCOMM/AV/11/11 sklop 1 Opravljanje video, radijskih in multimedijskih storitev – storitve, ki se izvajajo v Evropskem parlamentu v Bruslju;

— posledično naj za nično razglasi odločbo Evropskega parlamenta, s katero ni bila sprejeta ponudba štirih prvih tožečih strank, ki so delovale v okviru konzorcija EUROPEAN BROADCAST PARTNERS, ponudba, ki je bila uvrščena na drugo mesto za javno naročilo EP/DGCOMM/AV/11/11 sklop 1 Opravljanje video, radijskih in multimedijskih storitev – storitve, ki se izvajajo v Evropskem parlamentu v Bruslju;

— Evropskemu parlamentu naj se naložilo plačilo stroškov.